

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce Ing. P. Ch., zastoupeného JUDr. Ladislavem Sádlikem, advokátem se sídlem v Praze 5, Holečkova 31, proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu, se sídlem v Praze 1, Štěpánská 28, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2004, čj. FŘ-12683/15/03, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2005, čj. 11 Ca 205/2004 - 58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta JUDr. Ladislava Sádlika se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27. 5. 2004, čj. FŘ-12683/15/03, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí finančního úřadu ze dne 3. 9. 2003, čj. 318922/005911/0187, kterým bylo podle § 27 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), zastaveno řízení o žádosti o prominutí daňového nedoplatku pro nezaplacení správního poplatku.

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Namítal zejména, že daňový řád ani zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správních poplatcích“), nevylučují podání žádosti o osvobození od správních poplatků. Je-li taková žádost podána, pak správce daně musí posoudit, zda jsou splněny podmínky pro osvobození od správního poplatku, neboť pouze tak lze naplnit zásadu zákonnosti daňového řízení zakotvenou v § 2 odst. 1 daňového řádu.

Městský soud žalobu odmítl jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je ze soudního přezkumu v

souladu s § 68 písm. e) s. ř. s. vyloučeno, neboť jde o úkon správního orgánu podle § 70 písm. a) s. ř. s., který není rozhodnutím.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu včasnou kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a domáhal se zrušení napadeného usnesení v rozsahu výroků o odmítnutí návrhu a náhradě nákladů řízení. Pokud jde o důvody kasační stížnosti, žalobce v doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 12. 2005 výslovně zmínil i důvod podle § 103 odst. 1 písm. a), ve skutečnosti je však dán pouze důvod podle § 103 odst. 1 písm. e), jenž je ve vztahu k důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) důvodem speciálním. Je-li dán důvod podle písm. e), vylučuje to důvod podle písm. a), neboť nezákonným je rozhodnutí o odmítnutí návrhu i tehdy, byla-li soudem v předcházejícím řízení nesprávně posouzena právní otázka. V doplnění kasační stížnosti ze dne 3. 2. 2006 dále uvedl, že z procesní opatrnosti napadá rozhodnutí soudu ze všech důvodů taxativně uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. I zde Nejvyšší správní soud opakuje, že v případě odmítnutí návrhu krajským, resp. městským, soudem, přichází pro řízení o kasační stížnosti v úvahu pouze uplatnění důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e), které je ve vztahu k jiným důvodům důvodem speciálním.

Po podrobném prostudování stěžovatelovy kasační stížnosti i jejích doplnění Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel mimo zcela obecný poukaz na důvody, pro něž kasační stížnost podal, dle § 103 odst. 1 s. ř. s. neuvedl, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost napadeného usnesení, byť si vyhrazoval různé lhůty k doplnění svých podání.

Nejvyšší správní soud poukazuje na svou judikaturu, zejména usnesení ze dne 24. 11. 2004, čj. 1 Afs 47/2004 - 74 (www.nssoud.cz), kde vyslovil, že důvodem kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. není, cituje-li stěžovatel toliko zákonný text tohoto ustanovení nebo jeho část, aniž by jej v konkrétní věci specifikoval, a nekonkretizuje-li vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil. V usnesení ze dne 17. 2. 2004, čj. 6 Ads 21/2003 - 43 (www.nssoud.cz), dospěl k závěru, že uplatní-li stěžovatel v kasační stížnosti důvody spočívající pouze v citaci důvodů dle § 103 odst. 1 s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Takovouto kasační stížnost je nutno za použití § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřipustnou.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti je nutné dospět k závěru, že stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil pouze jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., jeho kasační stížnost je tudíž ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná a je nutno ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) odmítnout.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé a dále 2 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném v době učinění těchto úkonů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu